матъ надстръчны знакове; остѫпванье отъ туй са-забѣлѣжва само въ ассеманіево-то и въ григоровичево-то ювангелія; и въ юдина и въ другыя списъкъ са-употребява знакъ, приличенъ на грьцко-то гѫсто придыханіе. Той стои:

а. надъ думы и слогове, що са-неченватъ съсъ гласна, макаръ и не съвсѣмъ правилно: ҂ѫѯ, ҂ѳ҂ѯ҂ѳ҂ф҃ѳ;

б. надъ съгласны предъ които, или послѣ които ю отпуснѫтъ ѳ; въ такъвзи случай той замѣнява кирилловскыя паюрчикъ: ҂ѳ҂ѡѯѯ.

Въ паметници-тѣ на хърватска-та глаголица твьрдѣ часто вм. ѳ, надъ буква-та са-употребява паюрчикъ, който пьрвоначално ю приличенъ на съкратенъ ', а послѣ на грьцкыя апострофъ ': ѯѯ'ѳ҂ и ѯѯ'ѳ҂ѳ, ѳѯѡѡ'

Въ грамоты-тѣ отъ XIV-ыя в. нѣкога са-употребява камора или полукрѫгла чьрта надъ ѳ и надъ другы съгласны, кога ю нужно да са-изговарятъ по меко: ѳ'ѯѯѯ, ѳ'ѯы.

§. 10. Сичкы-тѣ извѣстны глаголскы паметници Шафарикъ раздѣля на два періода; *древній*, що са-простира до XII в., и *новый*, който са-наченва отъ XIII в. Паметници-тѣ отъ пьрвыя періодъ комахай сичкы-тѣ, освень два-три, на които происхожданьето ю неизвѣстно, написаны или намѣрены сѫ въ Македонія и въ съсѣдны-тѣ и мѣста (въ аѳонскы-тѣ мънастыри, въ Охрида, Бояна, въ мънас св. Іоан. Рылскаго); а паметници-тѣ отъ новыя періодъ при-